

[Ragnhild Andersen.]

andre Retsvirkninger. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at vort Parti er af den Opfattelse, at disse Bestemmelser i Forsorgsloven trænger til en Revision. Vi ser ogsaa saadan paa det, at det Forslag, som ved denne Lejlighed er fremsat af Regeringen, og de tidligere Love af samme Karakter viser, at man i videre Kredse er klar over det uretfærdige i disse Bestemmelser om Tilbagebetaling af Kommunehjælp i Almindelighed og om Tab af Valgret og Valgbarhed i særlige Tilfælde.

Blandt de mange, der er nødt til at søge Kommunehjælp, findes en stor Del Kvinder, enlige Mødre med Børn eller ældre Kvinder; som pludselig bliver Enker, som ikke er gamle nok til at faa Aldersrente og ikke arbejdsduelige nok til, at de kan klare sig i Produktionen, og som derfor er nødt til at henvende sig om at faa Kommunehjælp. Naar de er nødt til det, ligger det i, at vi her i Landet ikke har nogen almindelig Enkepension, undtagen for dem, der er gift med Tjenestemænd, og at vi i vor danske Lovgivning ikke endnu har fastsat de sociale betryggende Vilkaar, vi burde have for de enligtstillede Mødre med Børn.

Der er i Motiverne til Lovforslaget omtalt de sædvanlige Undtagelser, bl. a. med Hensyn til Kommunehjælp til arbejds-sky Personer. Der kan være Grund til at sige, at der blandt disse arbejds-sky Personer findes Mennesker, som er uretfærdigt behandlet. Den offentlige Arbejdsanvisning tager jo ikke Hensyn til, hvor stor Betalingen er for det Arbejde, som Mennesker bliver sendt ud paa, og derfor sker det, at nogle Mennesker faar Prædikater arbejds-sky, uden at man kan sige, at de er det, og den Kommunehjælp, de faar, eftergives ikke ved det foreliggende Lovforslag. Jeg kan tage et lille Eksempel, som jeg kom ud for forleden Dag. En ung Kone kom herop paa Rigsdagen; hun er Mor til to Børn paa 11 og 13 Aar, har hele sit Liv gaaet paa Arbejde for disse to Drengene for at skabe dem et Hjem og give dem saa gode Vilkaar, som hun formaaede. Hun havde taget fri fra sit Arbejde og var gaaet op for at hente sine Børnpenge og satte derved sin Dagløn til. Da det viste sig, at hun ikke kunde faa mere end ca. 50 Kr. af de 400 Kr., hun havde regnet med, sagde hun, at nu kunde hun ikke mere, og nu vilde hun ikke mere, hun vilde ikke arbejde, for denne urimelige Lov om Børnebidrag til

enligtstillede Mødre var ændret. Hun faar for Tiden Fattighjælp, og jeg vil tro, at hun faar som arbejds-sky Person, fordi hun faktisk nægter at bestille noget.

Dette Eksempel og mange andre, som kunde nævnes, understreger, hvor nødvendigt det er, at vor sociale Lovgivning paa de Omraader, hvor den er svagest, bliver rettet, og understreger ogsaa den Betydning, nærværende Lovforslag har.

Jeg skal derfor sluttelig paa mit Partis Vegne give Lovforslaget vor bedste Anbefaling og tilsige vor Medvinken til dets hurtige Gennemførelse.

Steen:

Mit Parti vil meget gerne medvirke til dette Forslags hurtige Gennemførelse.

Stærmosen:

Lovforslag som det foreliggende har været fremme i adskillige Fortilfælde, saa man kan sige, at der foreligger en Tradition for det. Denne Tradition finder vi meget smuk, vi vil meget gerne være med til at opretholde den og vil derfor stemme for Lovforslaget.

Arbejds- og Socialministeren

(Sønderup):

Jeg er i det glædelige Tilfælde at kunne takke samtlige Ordførere for den velvillige Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3949; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 4177).

Lovforslaget sattes til Forhandling.